

Nieuwsbrief december 2011

Inhoud

[Veel protest tegen plannen aanscherping Ziektewet](#)

[Minister Kamp stelt verhuisplicht voor binnen de richtlijn passende arbeid](#)

[No-riskpolis wordt niet ingezet binnen de 104 weken](#)

[Einde of ingang van het eigen risicodragerschap voor de WGA alleen nog mogelijk per 1 januari](#)

[Basispremie WAO/WIA daalt minimaal , werkgever is meer kwijt aan WW en ZVW](#)

[Wetsaanpassingen voor de doorwerkende 65-plusser](#)

[Hoge Raad geeft werkgever gelijk om niet opnieuw het loon bij ziekte te betalen](#)

[Hoorzitting over kwetsbare positie van flexwerkers en toekomst van de arbeidsmarkt](#)

[Eerste Kamer is akkoord met afschaffing van de Wet werk en inkomen kunstenaars \(Wwik\)](#)

[Krom geeft reactie op vermeende discriminatie bij de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid](#)

Bij de november nieuwsbrief is aangekondigd dat vanaf het jaar 2012 deze nieuwsbrief service onder het ‘VeReFi light abonnement’ komt te vallen. In dit light abonnement vallen de nieuwsbriefservice, de whitepapers en de mogelijkheid tot het stellen van vragen via de VeReFi FAQ. Hier kunt u ook de antwoorden vinden op reeds gestelde vragen. De kosten voor dit light abonnement bedragen € 125,- exclusief BTW op jaarbasis. Deze nieuwsbrief is derhalve de laatste gratis verstrekte nieuwsbrief. Wilt u de nieuwsbrief blijven ontvangen, gaat u dan naar de [VeReFi Webshop](#) en kies voor het light abonnement. Binnen het volledige VeReFi abonnement heeft u ook toegang tot praktische rekentools en WIA dossier. U kunt hier meer over lezen in deze [brochure](#).

Bij de verzending van de laatste twee nieuwsbrieven zijn onverhoopt niet alle emailadressen bereikt. Wellicht was u daarom nog niet op de hoogte dat de nieuwsbrief service per 2012 behoort tot het VeReFi light abonnement. Mocht u de nieuwsbrief niet hebben ontvangen, dan kunt u via [deze link](#) de nieuwsbrief van oktober en november alsnog bekijken.

Het VeReFi redactieteam wenst u een gezond en succesvol 2012 toe.

Veel protest tegen plannen aanscherping Ziektewet

De ministerraad is akkoord met de voorstellen van minister Kamp van Sociale Zaken en Werkgelegenheid om de Ziektewet aan te scherpen met als hoofddoel om uitzendkrachten en mensen met een tijdelijk dienstverband die ziek zijn, sneller aan het werk te krijgen. Uit de cijfers blijkt dat werknemers met tijdelijke contracten gemiddeld langer ziek zijn dan mensen die in vaste dienst werken en zij komen ook veel vaker in de WIA (wet Werk en Inkomen naar Arbeidsvermogen) terecht.

Het kabinet wil de Ziektewet per 2013 qua hoogte en duur aanpassen aan het arbeidsverleden. Dit betekent dat werknemers met een relatief kort arbeidsverleden in het tweede ziektejaar uit kunnen komen op een uitkering van 70% van het minimumloon in plaats van 70% van het dagloon. De totale duur van de Ziektewet blijft staan op 24 maanden (daarna volgt eventuele WIA instroom). Wel moet het UWV reeds na één jaar ziekte beoordelen of iemand die het eigen werk niet meer kan doen, wel ander werk kan verrichten (passende arbeid). Indien hij daarmee 70% van het oude loon kan verdienen volgt er geen ZW uitkering meer. Het UWV kan ook besluiten om met behoud van de uitkering een proefplaatsing in te zetten voor een periode van maximaal 6 maanden (is nu nog 3 maanden). Daarnaast regelt de aanscherping van de Ziektewet dat uitzendbureaus vanaf 1 januari 2013 gedurende 2 weken zelf het ziekgeld van de uitzendkrachten moet betalen.

Met het invoeren van een premiedifferentiatie in de Ziektewet per 2014 wil het kabinet dat werkgevers meer aan preventie en nazorg (re-integratie) gaan doen. Hoe meer mensen in de Ziektewet, des te hoger de premie. Bij kleine werkgevers komt er een gedifferentieerde premie op sectorniveau.

De plannen raken vooral de flexwerkers. Gemiddeld ontvangen zo'n 100.000 mensen op jaarbasis een uitkering op grond van de Ziektewet. Driekwart hiervan zijn zieke uitzendkrachten, zieke werknemers met een tijdelijk dienstverband en zieke werklozen. De FNV vindt de kabinetsplannen "ziek en misselijkmakend" en heeft de Tweede Kamer opgeroepen om niet akkoord te gaan met de Ziektewet plannen.

De tekst van het wetsvoorstel gaat eerst voor advies naar de Raad van State. Het wetsvoorstel wordt openbaar bij indiening bij de Tweede Kamer. In aankomende nieuwsbrieven houden we u op de hoogte van de voortgang van dit wetsvoorstel.

[Terug naar boven](#)

Minister Kamp stelt verhuisplicht voor binnen de richtlijn passende arbeid

Tijdens de kamerbehandeling van de begroting Sociale Zaken 2012 kwam minister Kamp met het

voorstel om een verhuisplicht op te nemen binnen de richtlijn passende arbeid. Het Burgerlijk Wetboek beschrijft passende arbeid als alle arbeid die voor de krachten en bekwaamheden van de werknemer is berekend, tenzij aanvaarding om redenen van lichamelijke, geestelijke of sociale aard niet van hem kan worden gevegd. Voor de Werkloosheidswet (en bijstandswetten) bestaat een richtlijn passende arbeid met normen hoe de redelijkheid en billijkheid ingevuld kan worden. Hoe langer men werkloos is, hoe meer er redelijkerwijs verwacht kan worden. Momenteel geldt al dat na een half jaar werkloosheid een reistijd van 1,5 uur heen en 1,5 uur terug als passend geacht wordt. Hier wil minister Kamp dus aan toevoegen dat ook een verhuisplicht tot de mogelijkheden gaat behoren om iemand weer aan het werk te krijgen. Tijdens de kamerbehandeling was er veel weerstand op dit voorstel van minister Kamp. Dit betekent dat langdurig werklozen en mensen in de bijstand verplicht worden te verhuizen voor een baan. De oppositiepartijen PvdA, SP, D66 en ChristenUnie hebben daarover grote twijfels geuit. Echter ook regeringspartij CDA gaf aan dat de VVD-bewindsman 'doorschiet'. Kan iemand met opgroeiende kinderen verplicht worden om te verhuizen? En wie betaalt dan de verhuiskosten? Minister Kamp gaat door met het uitwerken van de plannen gericht op werk, werk en nog eens werk. Hij noemde alle tegenwerpingen 'smoesjes' en precies de redenen waarom sommigen in een uitkering blijven zitten. Volgens hem is het logisch om regels die al gelden voor werklozen in de WW "om passende arbeid te aanvaarden", ook toe te passen in de bijstand. Overigens wanneer we naar Europese wetgeving kijken, dan komt deze verhuisplicht in diverse landen voor. Heeft deze discussie ook gevolgen voor de zieke werknemer? Ook daar wordt gekeken naar redelijkheid en billijkheid. Hoe langer de ziekte duurt, hoe meer er van de werknemer verwacht kan worden qua reistijd maar ook qua werkniveau. Voor personen die ziek zijn, wordt er bij de beoordeling van redelijkheid en billijkheid in de jurisprudentie geregeld gekeken naar de richtlijn zoals deze geldt voor de Werkloosheidswet. Voor de zieke werknemer wordt deze momenteel soepeler toegepast. De eigen werkgever is verplicht binnen de loondoorbetalingsverplichting het best passende voor de zieke werknemer te zoeken. De zieke werknemer heeft altijd de plicht om de passende arbeid te accepteren. Anders heeft de werkgever weer de mogelijkheid om de loondoorbetaling bij ziekte te stoppen.

[Terug naar boven](#)

No-riskpolis wordt niet ingezet binnen de 104 weken

De re-integratiebranche voert al jarenlang een lobby om de no-riskpolis ook van toepassing te laten zijn binnen de 104 weken verzuim. Ditmaal stelde de heer Dijkgraaf van de SGP de kamervraag of de no-riskpolis aangepast gaat worden zodat deze reeds ingezet kan worden tijdens de 104 weken. De argumentatie daarvoor is dat momenteel veel mensen de volledige 104 weken verzuim volmaken omdat de no-riskpolis pas bij toetsing voor de WIA beschikbaar is.

Het [antwoord](#) van minister Kamp op deze vraag is als volgt. De no-riskpolis houdt in dat de werkgever in geval van ziekte van werknemers de kosten van verplichte loondoorbetaling vergoed krijgt.

Dit is bedoeld voor mensen die in de WIA of Wajong zitten. Ik ben niet van plan dit instrument

eerder in te zetten. In de periode van loondoorbetaling is de werkgever verantwoordelijk voor zieke werknemers. Het UWV is verantwoordelijk voor zieke werknemers die geen werkgever (meer) hebben. Wanneer we de doelgroep van het instrument no-riskpolis uitbreiden met de ZW-groep, is het logisch dat werkgevers ook gaan vragen om dit instrument voor hun zieke werknemers. Dit acht ik ongewenst, omdat dit afwenteling op het collectief veroorzaakt.

De re-integratiepartijen hebben wel een andere oplossing gecreëerd om een tweede spoor plaatsing mogelijk te maken. Werknemers die de eigen arbeid niet meer kunnen doen, kunnen wel op detachingsbasis aan het werk bij een andere werkgever waarbij ze op de loonlijst van de eigen werkgever blijven en er tussen de eigen werkgever en de inlenende werkgever een detachingscontract plaatsvindt. Deze ingewikkelde constructie wordt toegepast omdat de inlenende werkgever pas recht heeft op de no-riskpolis indien de WIA keuring geweest is en duidelijk is dat de persoon niet in dienst kan blijven bij de eigen werkgever en zijn oude arbeid niet meer kan doen en ook nog geen andere dienstbetrekking heeft. Een detachingsconstructie valt niet onder de dienstbetrekking. Het UWV heeft zelf een voorbeeld van een dergelijk [detachingscontract](#) opgesteld.

[Terug naar boven](#)

Einde of ingang van het eigen risicodragerschap voor de WGA alleen nog mogelijk per 1 januari

De verzamelwet SZW 2012 (zie ook vorige nieuwsbrief) is per 20 december 2011 geplaatst in de [Staatscourant](#). Hierin is o.a. een wijziging opgenomen dat ingang of einde van het eigen risicodragerschap voor de regeling WGA (Werkhervatting gedeeltelijk arbeidsgeschikten) alleen nog mogelijk is per 1 januari van elk jaar. Tot en met 2011 was het mogelijk om twee keer jaar te kiezen voor het eigen risicodragerschap, namelijk per 1 juli en 1 januari. Een keuze voor het eigen risicodragerschap dient 13 weken voor de ingangsdatum gemeld te worden. In bijzondere omstandigheden kan deze termijn worden ingekort. Dit betekent dat alle bedrijven voor 1 oktober 2012 moeten aangeven wanneer ze per 1 januari 2013 eigen risicodragers willen worden. De nieuwe premies voor het jaar 2013 zullen bekend zijn op 1 september 2012. Deze termijn is te kort om een goede afweging te maken. Met de voorbereiding op deze afweging die nu eerder gestart te worden. In mei 2012 verschijnt hierover een uitgebreide whitepaper voor de VeReFi abonneementhouders. Bij deze whitepaper wordt tevens een uitleg gegeven van de verschillende VeReFi rekentools om deze afweging gefundeerd te kunnen maken. Ook is voor de VeReFi abonneementhouder een voorbeeld adviesrapport beschikbaar. Desgewenst kan er ook een Masterclass Eigen risicodragerschap georganiseerd worden. Indien hier belangstelling voor is, geeft u dat s.v.p. aan via info@cs-opleidingen.nl

[Terug naar boven](#)

Basispremie WAO/WIA daalt minimaal , werkgever is meer kwijt aan WW en ZVW

Al hoewel sinds 2011 elke maand er 5000 mensen de WAO weer uitgaan in verband met het bereiken van de 65-jarige leeftijd, daalt de WAO/WIA basispremie slechts van 5,1% naar 5,05%. Alle werkgevers moeten deze basispremie betalen over de premieplichtige loonsom (premieloon voor de werknemersverzekeringen). Deze premie komt in het zogenaamde Arbeidsongeschiktheidsfonds waaruit o.a. alle WAO-en IVA uitkeringen betaald worden. De premiedaling is gering wanneer we kijken naar het totaal aantal uitkeringen dat er in 2012 uit dit arbeidsongeschiktheidsfonds betaald wordt. Bij de overgang van 2011 naar 2010 was de premiedaling fors namelijk van 5,7% naar 5,1%. Deze daling was mede gedaan om de stijgende zorglasten te compenseren. Nu stijgen de zorglasten ook voor werkgevers die relatief veel werknemers in dienst hebben met een bovenmodaal salaris. Zij zijn volgend jaar ook fors meer kwijt aan de vergoeding van de inkomensafhankelijke premie voor de Zorgverzekeringswet. Het percentage voor de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet (ZVW) daalt weliswaar van 7,75 naar 7,1% maar deze moet worden betaald over een veel hogere premiegrondslag. Deze stijgt namelijk van € 33.427 naar € 50.056. Alle personen met een inkomen boven de € 36.000 krijgen met deze hogere zorglasten te maken. Een werknemer betaalt zelf deze inkomensafhankelijke premie maar de werkgever moet deze weer aan de werknemers vergoeden en daarover betaalt de werknemer weer belasting.

In 2011 is de maximum te vergoeden premie € 2.590,59 (7,75% over de maximale grondslag van € 33.427. Deze stijgt naar € 3.554,98, namelijk 7,10% over € 50.056. Oftewel een verschil van € 963,39 voor alle medewerkers die meer dan € 50.056,- verdienen!

De werkgevers gaan daarnaast nog een verhoging betalen voor de WW (werkloosheid). Het percentage voor werkgevers gaat omhoog van 4,2% naar 4,55%. De hoogte van de premies wordt elk jaar opnieuw vastgesteld door het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

[Terug naar boven](#)

Wetsaanpassingen voor de doorwerkende 65-plusser

Minister Kamp wil het doorwerken na 65 jaar eenvoudiger maken. Hij heeft aangegeven dat er begin 2012 een wetsvoorstel komt om het arbeidsrechtelijk regime lichter te maken voor mensen die willen doorwerken na het bereiken van de AOW-leeftijd. Het wordt dan voor werkgevers mogelijk om de 65-plusser meer tijdelijke contracten achter elkaar te geven. Momenteel geldt ook voor de 65 plusser de hoofdregel dat als in een periode van 36 maanden de betrokkene meer

dan drie arbeidsovereenkomsten elkaar opvolgen, dat vanaf het vierde contract er sprake is van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd. Kamp stelt voor dat er voor de 65-plusser meer tijdelijke arbeidsovereenkomsten (arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd) achter elkaar mogelijk moet worden. Probleem voor de werkgever is nu ook dat ze bij ziekte van een 65-plusser nog 104 weken het loon bij ziekte moeten doorbetalen. Kamp wil regelen dat werkgevers met personeel van 65 jaar en ouder dat ziek wordt, een ontheffing krijgen van de verplichting om 104 weken het loon door te betalen. Een andere maatregel is dat de leeftijdsgrens van 65 jaar in het minimumloon geschrapt wordt. Kamp wil voorkomen dat 65-plussers onder het minimumloon betaald worden en daarmee goedkoper zijn dan de jongere collega's.

[Terug naar boven](#)

Hoge Raad geeft werkgever gelijk om niet opnieuw het loon bij ziekte te betalen

Op 30 september 2011 is een belangrijke uitspraak gedaan in de al jarenlang durende discussie of de werkgever wel of niet bij hernieuwde uitval na 104 weken het loon bij ziekte moet betalen. De hoofdregel is dat bij voortzetting van de bedongen arbeid er niet opnieuw het loon bij ziekte betaald moet worden. Maar is er sprake van een nieuw contract, dan dient de werkgever wel opnieuw te betalen. De vraag in alle jurisprudentie is steeds opnieuw of de passende arbeid die de werknemer doet, aangemerkt kan worden als nieuw bedongen arbeid. Want is daar sprake van, dan dient de werkgever wel opnieuw te betalen. Of de werkgever wel of niet opnieuw moet betalen is afhankelijk hoe de werkgever na 104 weken de afspraken vastlegt.

Op 30 september 2011 heeft de Hoge Raad weer een belangrijke en ook opvallende uitspraak gedaan (zie [LJN: BQ8134](#)). De Hoge Raad besloot dat de werkgever niet opnieuw hoefde te betalen ook al was de arbeid veranderd die een gere-integreerde werknemer uitvoerde. De passende arbeid was anders dan het eigen werk dat de werknemer deed voordat hij ziek werd (de zogenoemde bedongen arbeid). **De** werknemer had als functieomschrijving 'bouwvakhelper'. Zijn werk (de bedongen arbeid) hield in dat hij 20% van de tijd als sloper werkte en 80% van de tijd als timmerman aan de slag was. Nadat hij ziek was geworden ging de werkgever op zoek naar passende werkzaamheden binnen het eigen bedrijf. Deze bestonden uit bouwkundige arbeid en werkzaamheden in het magazijn. Dit is ca. 10 jaar goed gegaan tot de werknemer opnieuw ziek uitviel. De werkgever beriep zich op het feit dat hij al eens de volledige loondoorbetalingsperiode bij ziekte had betaald (artikel 7:629 BW). De werknemer vond dat de passende arbeid die hij in het kader van de re-integratie deed was gaan gelden als bedongen arbeid. Daarom had hij weer recht op loondoorbetaling. In een kort geding procedure gaf de voorzieningenrechter de werknemer gelijk. Echter de werkgever procedeerde door en het gerechtshof gaf de werkgever gelijk. De zaak kwam vervolgens bij de Hoge Raad. Bij de hoogste rechter werd duidelijk dat de nieuwe (passende) werkzaamheden inderdaad verschilden van de oorspronkelijk bedongen werkzaamheden, zoals het hof al oordeelde. Er was nooit (expliciet) vastgelegd dat de bedongen arbeid was gewijzigd. De werknemer mocht er ook niet op vertrouwen dat de passende arbeid in de loop van de tien jaar de bedongen arbeid was geworden. Dit betekende dat de werkgever niet verplicht was het loon 104 weken door te betalen toen de

werknemer opnieuw ziek uitviel.

Uit deze zaak blijkt dat het van belang is hoe de nieuwe afspraken wel of niet na 104 weken worden vastgelegd. Hierover is voor alle VeReFi abonneementhouders in augustus 2011 een duidelijk VeReFi whitepaper verschenen. Als handvat om dit goed toe te passen, kan gebruik worden gemaakt van de VeReFi 104 weken verzuim en ontslagwijzer. Deze is alleen beschikbaar met het volledige VeReFi abonnement.

[Terug naar boven](#)

Hoorzitting over kwetsbare positie van flexwerkers en toekomst van de arbeidsmarkt

Er komt een hoorzitting in de Tweede Kamer over de positie van zzp-ers en flexwerkers. Het voorstel voor deze hoorzitting komt af van Groen Links Tweede Kamerlid Jesse Klaver. Hij wil met deskundigen praten over de toekomst van de arbeidsmarkt, scholing en loopbaanbeleid. Een derde van de werknemers heeft geen vast contract meer. Hij wil een hoorzitting over de toekomst van de arbeidsmarkt en daarin de outsiders aan het woord laten. Zij verdienen investeringen in hun toekomst door kabinet, werkgevers en henzelf. Volgens Klaver staat Nederland aan de vooravond van een banencrisis. De vorige crisis is opgevangen door flexwerkers en zzp-ers. Dit mag volgens hem niet meer gebeuren. De flexwerkers en zzp-groep groeit en bevat momenteel 1/3 van de arbeidsmarkt. De arbeidsmarkt dreigt volgens hem alleen voor insiders te worden, waardoor steeds meer mensen buitengesloten worden. Onze wet- en regelgeving is vooral gericht op insiders terwijl de arbeidsmarkt er steeds meer één voor outsiders begint te worden. Het GroenLinks-Kamerlid vreest problemen voor de toekomst als deze trend op dezelfde manier doorzet. Volgens hem wordt nu te weinig geïnvesteerd in scholing en de ontwikkeling van flexkrachten om ze opgewassen te laten zijn voor de veranderende vraag op de arbeidsmarkt. Zzp-ers zijn hun eigen werkgevers maar vanwege de keiharde concurrentie kunnen zij al niet in de basale dingen investeren zoals pensioen of arbeidsongeschiktheid, laat staan in scholing. Verder zijn er geen regels die het voor zzp-ers goedkoper maakt om in zichzelf te investeren. Er zijn meer partijen die aandacht vragen voor de kwetsbare positie van flexwerkers. Zo benoemde een PVV'er bij de kamerbehandeling van [de begroting van SZW](#) de term "draaideurpersoneel". Volgens hem kan een werkgever nu te makkelijk voorkomen dat hij een vast dienstverband moet aanbieden na drie tijdelijke contracten door tussentijds iemand drie maanden op straat te zetten. D66 pleit al tijden voor een soepeler ontslagrecht. Dat zou nodig zijn om te voorkomen dat werkgevers steeds huiveriger worden om personeel in vaste dienst te nemen en steeds vaker op flexkrachten overstappen. De PvdA wil weer minimumtarieven voor zzp'ers. Die moeten voorkomen dat zelfstandigen voor minder dan het minimumloon aan het werk worden gezet en ander personeel verdringen. Ook moeten de zzp'ers zo beter in staat worden gesteld om zich te verzekeren tegen ziekte en arbeidsongeschiktheid en om te sparen voor hun pensioen. De toekomst van de arbeidsmarkt hangt nauw samen met het ontslagrecht. De PVV heeft aangegeven binnen het gedoogakkoord geen wijzigingen in het ontslagrecht te zullen accepteren.

[Terug naar boven](#)

Eerste Kamer is akkoord met afschaffing van de Wet werk en inkomen kunstenaars (Wwik)

Per 1 januari 2012 is de Wwik vervallen. Op 20 december jl. is de Eerste Kamer akkoord gegaan met afschaffing van de bijstandsregeling voor kunstenaars. De Wwik regelde een inkomensaanvulling tot bijstandsniveau maar waarbij de kunstenaar wel zelfstandig kon blijven werken en zijn bedrijf (en materialen) kon behouden. De kunstenaars, vertegenwoordigd door FNV KIEM en de Beroepsvereniging van Beeldende Kunstenaars (BBK), spannen een kort geding aan tegen de Staat. Ze eisen een overgangsregeling. Een evaluatie van de Wwik in 2010 liet zien dat 94 procent van de mensen die er gebruik van hadden gemaakt erin was geslaagd een beroepspraktijk op te bouwen.

[Terug naar boven](#)

Krom geeft reactie op vermeende discriminatie bij de vaststelling van de mate van arbeidsongeschiktheid

Een mevrouw heeft op 28 april 2011 een [brief naar de Tweede Kamer](#) gestuurd waarbij ze stelde dat de wijze waarop de mate van arbeidsongeschiktheid op grond van de Wet WIA wordt vastgesteld discriminerend is. Dit omdat een werknemer die meer heeft verdiend dan een andere werknemer een hoger arbeidsongeschiktheidspercentage heeft, ondanks dat beide werknemers dezelfde ziekte hebben. In haar tweede brief van 19 september 2011 stelt zij tevens dat de betaling van een vergoeding door het UWV voor een rapportage die door een behandeld arts is opgesteld tot belangenverstrengeling en oneerlijkheid leidt, omdat daardoor de objectiviteit van de behandelend arts niet is gewaarborgd. De Kamer heeft hierover vragen gesteld waarop de staatssecretaris weer een antwoord op heeft geformuleerd. Zie hiervoor bijgevoegde brief. Bij de WIA keuring geldt dat het verlies aan verdien capaciteit bepalend is voor de mate van arbeidsongeschiktheid en niet de aard of de ernst van de ziekte. Daar bij is naar zijn mening geen sprake van discriminatie. De strekking van de wet is namelijk de verzekering van het risico op loonverlies als gevolg van ziekte.

Ook weerlegt de staatssecretaris het punt dat de ingehuurde artsen niet onafhankelijk zijn omdat ze door het UWV voor het werk betaald worden. Hij geeft aan dat dit de objectiviteit van artsen niet aantast. Behandelend artsen zijn immers financieel onafhankelijk van het UWV. Zij zijn voor hun inkomsten niet afhankelijk van diens opdrachten. Dat het UWV betaalt voor rapportages is

overigens niet meer dan logisch. Er wordt immers beslag gelegd op de tijd van de arts. Het is dan ook redelijk dat hij daarvoor een beloning ontvangt door degene die hem de opdracht heeft gegeven.

[Terug naar boven](#)

--

Indien u geen nieuwsbrieven meer wenst te ontvangen, [deze link](#)

Om uw persoonlijke instellingen en abonnementen te wijzigen gaat u naar [deze link](#)

De informatie in deze nieuwsbrief is zorgvuldig tot stand gekomen op basis van gegevens, bekend tot en met de datum van uitgifte van deze nieuwsbrief. Desondanks kunnen er geen rechten aan worden ontleend.

© Copyright Marjol Nikkels-Agema - [CS Opleidingen B.V.](#) Teksten mogen niet zonder toestemming worden gebruikt.